

## Redaksjonelt

Det første heftet av *Pediatriisk Endokrinologi* kom ut i mai 1987 med støtte fra Eli Lilly Norge. Gjennom de 11 årgangene til nå har Jørgen Knudtzon vært min medredaktør. Da vi startet tidsskriftet, var pediatriisk endokrinologi i internasjonal sammenheng inne i en rivende utvikling, mens både interessen og kunnskapene i dette fagområdet lå tilbake i Norge. Siden de fleste av de aktuelle pasienter og tilstander ble utredet og behandlet ved de lokale barneavdelinger, fant vi det viktig å finne nye veier til å holde norske pediatere informert og oppdatert spesielt med henblikk på rasjonell og praktisk klinisk utredning og behandling. Det var således ikke noen tilfeldighet at tidsskriftet så dagens lys samtidig med at store mengder rekombinant veksthormon ble tilgjengelig for potensielt ukritisk bruk. Det første heftet handlet derfor nettopp om indikasjoner for bruk av veksthormon, og ble det første skritt mot det som etterhvert ble en nasjonal konsensus for en restriktiv bruk av rekombinant veksthormon.

I det første heftet kom redaktørene med følgende programmerklæring:

*"Hensikten med *Pediatriisk Endokrinologi* er å spre kunnskaper om nyere kliniske aspekter ved pediatriisk endokrinologi, og øke interessen for faget og dermed bedre behandlingstilbudet for en liten, men viktig pasientgruppe"*

Selv om denne programmerklæringen ikke på noen måte kunne sies å være overambisiøs, var det likevel ikke helt enkelt å dra i gang et nytt tidsskrift og særlig fordi bidrag utenfra til å begynne med glimret ved sitt fravær til tross for iherdige oppfordringer fra redaktørene. I den første perioden måtte vi derfor stort sett skrive alt selv. I en slik situasjon var det godt å ha Jørgen Knudtzon ved sin side med hans smittende entusiasme og utrolige arbeidskapasitet. Ingen oppgave var for stor og intet felt for ukjent til å avskrekke Jørgen fra å kaste seg over problemene.

Fra en beskjeden begynnelse blir nå *Pediatriisk Endokrinologi* trykket i ca. 1300 eksemplarer hvorav 250 går til Sverige og 110 til Danmark. Gjennom årene har vi fått svært gode tilbakemeldinger fra våre lesere, som fremfor alt har funnet stoffet nyttig for deres praktiske kliniske hverdag, hvilket jo også var vår hovedhensikt. Når nå Jørgen Knudtzon har valgt, i

hvert fall for en tid, å arbeide med andre oppgaver, er det med vemod jeg takker ham, både personlig og på vegne av alle våre lesere for hans store innsats for norsk pediatri og spesielt pediatriisk endokrinologi.

Robert Bjerknes kommer nå inn som ny medredaktør. Han har i de senere år arbeidet ved Barneklubben i Bergen med pediatriisk endokrinologi som spesialområde. Han er innvalgt medlem av European Society for Pediatric Endocrinology og har markert seg som en av de fremste yngre norske pediatere. Når dette leses, vil han ha tiltrådt som professor I i pediatri ved Universitetet i Bergen.

Med Robert Bjerknes som medredaktør vil vi fortsette *Pediatriisk Endokrinologi* i samme spor som tidligere og med Eli Lilly Norge som utgiver. Forholdet til utgiveren vil fortsatt være det samme, der redaktørens uavhengighet og faglige integritet alltid ikke bare har vært respektert, men også verdsett.

Dagfinn Aarskog

Med dette hefte nr. 27 og 11. årgang takker jeg for meg som medredaktør i *Pediatriisk Endokrinologi*. Jeg vil rette en stor takk til Eli Lilly Norge A.S for deres støtte til utgivelsen av disse heftene, som jeg er overbevist om har betydd mye for videre- og etterutdannelsen i pediatriisk endokrinologi i Norge. Det pediatriiske miljøet i Norge er lite, og muligheten og viljen til å bygge ut subspecialitetene er begrenset. Det er da flott å konstatere at pediatriisk endokrinologi blomstrer i Bergen som aldri før, og at de også lykkes med å dra i gang molekylærbiologien. Sammen med mange andre norske pediatere skylder jeg Dagfinn Aarskog stor takk for hans entusiasme og faglige og personlige støtte. Jeg ønsker Robert Bjerknes hjertelig velkommen som ny medredaktør, og er glad for at han på denne måten fortsetter tradisjonene i Bergen som barneendokrinologiens kompetansesentrum i Norge.

Jørgen Knudtzon